

Α. Μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα

Κοίταξα πίσω μου. Το καράβι είχε αδειάσει. Πήρα μια βαθιά αναπνοή και περίμενα με τη βαλίτσα στο χέρι.

Έριξα μια γρήγορη ματιά γύρω μου. Ξύλινα σπίτια με σκεπές από λαμαρίνα.

Η ζέστη ήταν αφόρητη. Κουρασμένος έκατσα κάτω από έναν ευκάλυπτο κι ακούμπησα τη βαλίτσα στο γρασίδι.

Ταξιδεύαμε για τριάντα πέντε μέρες και επιτέλους φτάσαμε. Το όνειρό μου ήταν να βρω μια δουλειά, να δουλέψω για τρία χρόνια και να μαζέψω αρκετά χρήματα για να αγοράσω ένα τρακτέρ. Μετά θα γύριζα στο χωριό μου.

- Παππού, παππού, ξύπνα, σου 'πεσε η φωτογραφία.

Άνοιξα τα μάτια μου. Η τηλεόραση ήταν αναμμένη. Έξω ο ήλιος έκαιγε.

Το υπερωκεάνιο «Πατρίς»

- Παππού, ποιο είναι αυτό το καράβι στη φωτογραφία;
- Είναι το «Πατρίς» παιδί μου. Μ' αυτό το καράβι ήρθα στην Αυστραλία.
- Κι αυτή η βαλίτσα παππού, κάτω από το δέντρο; Τι είχε μέσα;
- Τι είχε; Ήταν γεμάτη με όνειρα παιδί μου...

*Έλληνας μετανάστης στον
σιδηροδρομικό σταθμό
του Σύδνεϋ*

Β. Από την ιστορία των Ελλήνων στην Αυστραλία

Οι πρώτοι Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία την περίοδο 1830-1874. Μέχρι το 1924 αυτοί που φτάνουν στην Αυστραλία είναι κυρίως νησιώτες, από τα νησιά του Ιονίου και του Αιγαίου. Η μαζική μετανάστευση αρχίζει μετά τη μικρασιατική καταστροφή το 1922.

Την ίδια περίοδο η μετανάστευση στις ΗΠΑ έχει γίνει πιο δύσκολη.

Οι πρώτοι έποικοι ζούσαν μακριά ο ένας από τον άλλο. Συχνά έπρεπε να ταξιδεύουν πολλά χιλιόμετρα για να βρουν δουλειά. Στην ύπαιθρο ζούσαν σε σπίτια που είχαν φτιάξει οι ίδιοι από λαμαρίνες και τσουβάλια.

Εξάιρεση ήταν οι χρυσοθήρες στη Νέα Νότια Ουαλία (NNO), οι οποίοι το 1860 έστησαν το χωριό τους, το Greektown, στην έξοδο της κωμόπολης.

Παντρεύτηκαν ντόπιες γυναίκες και έδωσαν ελληνικά ονόματα στα 70 περίπου παιδιά που απέκτησαν. Όταν ο χρυσός στην περιοχή τελείωσε, διασκορπίστηκαν στην υπόλοιπη Αυστραλία.

Έλληνες χρυσοθήρες βρέθηκαν και στις πόλεις Ballarat και Bendigo της Βικτώριας. Κάποιοι έλαβαν μέρος και στα γεγονότα του Eureka Stockade (1854). Οι εργαζόμενοι διαμαρτυρήθηκαν για τις ανυπόφορες συνθήκες εργασίας και για τους φόρους που είχαν επιβάλει οι Άγγλοι. Τα γεγονότα αυτά ήταν σταθμός στην ιστορία και βοήθησαν να καθιερωθούν με νόμο οι οκτώ ώρες εργασίας.

Έλληνες έποικοι το 1924 στην περιοχή του Doringo NNO

Α. Τάμης

Συνοπτική Ιστορία και φωτογράφιση των Ελλήνων της Αυστραλίας

1. Διαβάζω τώρα ξανά τα δύο κείμενα της ενότητας (Α και Β) και απαντώ:

Ποιο από τα δύο μιλάει πιο πολύ...
(σημειώνω Α ή Β δίπλα σε κάθε φράση)

- ... για τα συναισθήματα που είχαν
- ... για τα προβλήματα που αντιμετώπισαν μόλις έφτασαν
- ... για το μέρος που έμειναν
- ... για τη δουλειά που βρήκαν
- ... για τις δυσκολίες στη δουλειά

2. Συμπληρώνω τον πίνακα γράφοντας δίπλα σε κάθε χρονολογία μικρές προτάσεις που να λένε τι έγινε τότε.

1830-1874:

.....

.....

1922:

.....

.....

1860:

.....

.....

1854:

.....

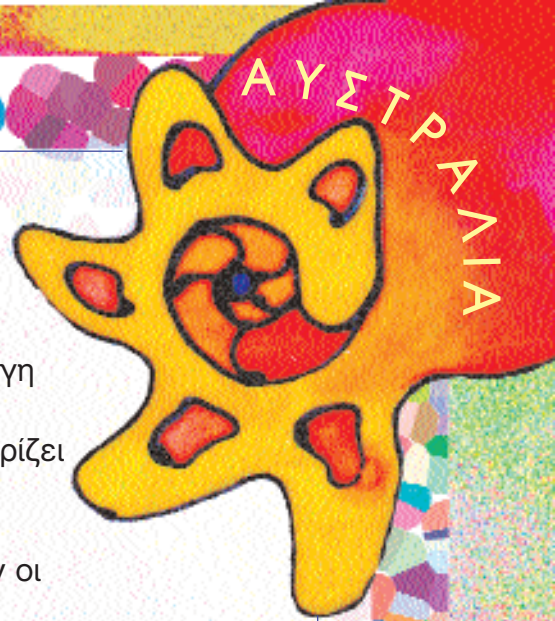
.....

3. Στη συνέχεια διαλέγω αυτά που νομίζω πιο σημαντικά για την ιστορία των πρώτων Ελλήνων της Αυστραλίας και παρουσιάζω προφορικά μια περίληψη στην τάξη μου.

1. Συνδυάζω σωστά τις λέξεις ή τις φράσεις από τις δύο στήλες:

αφόρητη ζέστη	αυτός που ψάχνει για χρυσάφι στις όχθες ποταμών ή κάτω από τη γη
η ύπαιθρος	μια περίπτωση που ξεχωρίζει από τις άλλες
ο χρυσοθήρας	χρήματα που πληρώνουν οι άνθρωποι υποχρεωτικά στο κράτος
η εξαίρεση	ανυπόφορη ζέστη
οι ανυπόφορες συνθήκες	η εξοχή, τα μέρη που βρίσκονται έξω από την πόλη
ο φόρος	πολύ δύσκολες καταστάσεις

5. Ενώνω μεταξύ τους τις παρακάτω προτάσεις χρησιμοποιώντας τις λέξεις ή τις φράσεις στους κύκλους:

1. Ο παππούς μου έφτασε στην Αυστραλία το 1905
2. Ήταν πολύ νέος
3. Η ζωή στην Ελλάδα ήταν δύσκολη
4. Ήθελε να βρει μια δουλειά
5. να δουλέψει τρία χρόνια
6. να μαζέψει χρήματα
7. να αγοράσει ένα τρακτέρ
8. θα γύριζε στο χωριό του οπωσδήποτε

όταν

έτσι ώστε

για να

εκείνη την εποχή/
τότε

και

μετά/
ύστερα
απ' όλα αυτά

6. Τα παρακάτω κείμενα είναι απαντήσεις Ελλήνων της Αυστραλίας σε ερωτήσεις που έκαναν οι Έλληνες μαθητές του Glossop High School, στη Νότιο Αυστραλία. Τα διαβάζουμε και τα χωρίζουμε σε τρεις κατηγορίες σύμφωνα με τα παρακάτω θέματα:

- α. Πού έμεινα, όταν πρωτοήρθα
- β. Ποιος ή τι με βοήθησε
- γ. Γιατί έμεινα τελικά στην Αυστραλία

Όταν πρωτοήρθα στο Ρίβερλαντ, το 1960, έμεινα στο Γκλόνσοπ. Ο αδερφός μου είχε έρθει πιο μπροστά, δούληε σε έναν μπόση και μέναμε σε ένα σπιτάκι το οποίο είχε ο μπόσης. Το σπίτι αυτό ήταν ακατάλληλο όμως δεν υπήρχε άλλο καλύτερο. Απ' έξω ήταν με τσίγκους και από μέσα με τσουβάλια οι σοβάδες. Τη νύχτα, όταν φύσαγε αέρας και κοιμόμουν, τα τσουβάλια φέρνανε και αυτά καθαρό αέρα μέσα.

Στο Γκλόνσοπ, σε πικαδόρικο σπίτι. Έβγαίνα λιγάκι έξω στην πόρτα και η μπόσενα με κοίταγε και δεν μπορούσα να της μιλήσω. Δεν ήξερα τη γλώσσα. Στενοχωριόμουν και έκλαιγα.

Πολλοί και διάφοροι λόγιοι. Κατ' αρχήν είχα έρθει για να μείνω, οπότε δεν είχα το πρόβλημα ότι ήρθα για να δουλέψω δύο τρία χρόνια και να φύγω. Είχα έρθει για να παραμείνω και να δημιουργηθώ εδώ.

Το μόνο που με βοήθησε να μάθω τα ολίγα εγγλέζικα ήταν το κορεσπόντανς λέτερς που έστειλα στο Εντκάσιον Ντιπάρτμεντ. Είχανε διάφορες εικόνες τα μαθήματα που στέλνανε. Με προσοχή, με λεξικό που είχα έβρισκα τις λέξεις οι οποίες ήταν να απαντήσω σε ερωτήσεις που κάνανε. Μια φορά την εβδομάδα ήταν να στείλω το κάθε μάθημα. Όταν το έστειλα μου το επιστρέφανε αυτοί, μου διορθώνανε τα λάθη και μου στέλνανε καινούργιο μάθημα.

Τα παιδιά μάς έκαναν να παραμείνουμε εδώ. Το ένα άρχιζε το σχολείο, το άλλο τελείωνε. Πήγαμε στην Ελλάδα με τα παιδιά. Που πήγαμε τους άρεσε, όμως να μείνουμε δεν θέλανε. Φύγαμε από την Ελλάδα, φύγαμε με την ιδέα πως θα γυρνάγαμε σε πέντε χρόνια. Τώρα τα έχουμε κάνει τριάντα. Το όνειρό μας είναι να φύγουμε πάλι πίσω στην Ελλάδα.

Μπορεί να είναι επειδή εκεί μεγαλώσαμε, εκεί είναι οι συγγενείς μας, δεν ξέρω γιατί, αλλιά θέλω να πάω πίσω.

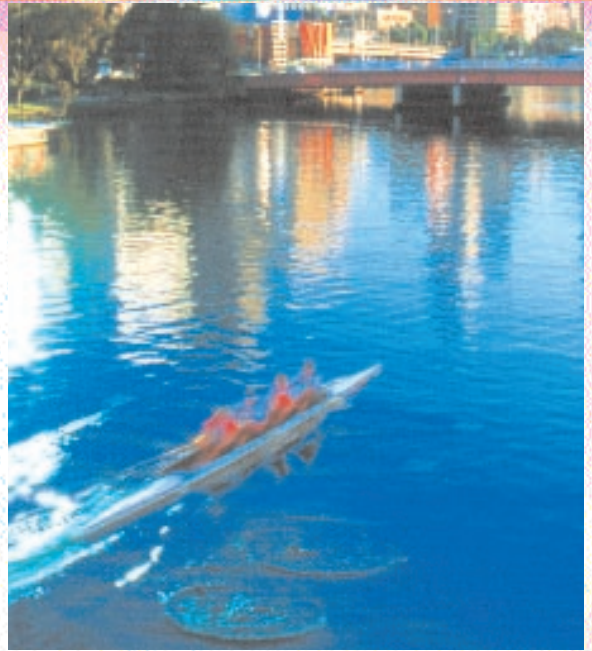
Μείναμε στο Πίκερς Κόρτερς, θυόμενα σπίτια για τους πίκες. Φυσικά τα περιποιηθήκαμε, τα βάψαμε, τα καθαρίσαμε. Για πολύ καιρό μας εξυπηρετούσε ο μπόσος μας, το αφεντικό που δουλεύαμε. Μας πήγαινε μια φορά την βδομάδα, δυο, στη πόλη για να ψωνίσουμε και, σιγά σιγά, μετά από δύο τρία χρόνια πήραμε δικά μας αυτοκίνητα.

Μας βοηθήσανε κοπέλλες, δυο κοπέλλες Αυστραλέζες, γιατί γνωρίζοντουσαν με τη νύφη μου. Αυτές ερχόντουσαν στο σπίτι και με βοηθήσανε πολύ. Και στο διάβασμα, μου δίνανε μπουκά και μου εξηγούσανε τα πράγματα πώς τα ήλεγαν.

Κινέζικη γειτονιά

Βόλτα στο ποτάμι

Ελληνική γειτονιά

Βόλτα με το τραμ

Βόλτα στην αγορά

Ιταλική γειτονιά